

A Fővárosi Ítéltábla a Szűcs Péter Ügyvédi Iroda (fél címe, ügyintéző: dr. Szűcs Péter ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű és II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek - a Dr. Kovátsits László Ügyvédi Iroda (fél címe, ügyintéző: dr. Kovátsits László ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) I. rendű és a II.rendű alperes neve II. rendű alperesek ellen kártérítés iránt indított perében - amely perbe a Havasi és Karczub Ügyvédi Iroda (fél címe, ügyintéző: dr. Havasi Karolin ügyvéd) által képviselt Alperesi beavatkozó neve (alperesi beavatkozó címe) az I. rendű alperes pernyertessége érdekében beavatkozott - a Fővárosi Törvényszék 2016. május 25. napján kelt 13.KP.25.306/2014/46. számú ítélete ellen az I-II. rendű felperesek részéről 48. sorszám alatt, valamint az I. rendű alperes részéről 49. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben, a következők szerint változtatja meg:

- az I-II. rendű felpereseket egyetemlegesen megillető 13.015.286 forint kártérítést 13.548.603 (Tizenhárommillió-ötszáznegyvennyolcezer-hatszázhárom) forintra felemeli azzal, hogy ebből az összegből az I. rendű I. rendű alperes 528.000 forint helyett 834.780 (Nyolcszázharmincnégyezer-hétszáznyolcvan) forint után 2011. december 9. napjától, 200.228 (Kettőszázezer-kettőszázhuszonnyolc) forint után 2005. június 15. napjától, míg 26.309 (Huszonhatezer-háromszázkilenc) forint után 2009. október 28. napjától tartozik késedelmi kamatot fizetni;
- az I. rendű felperest megillető 10.908.709 forint kártérítést 12.738.659 (Tizenkettőmillió-hétszázharmincnégyezer-hatszázötvenkilenc) forintra felemeli azzal, hogy ebből az összegből az I. rendű I. rendű alperes 10.908.709 forint helyett 12.225.493 (Tizenkettőmillió-kettőszázhuszonötézer-négyszázkilencvenhárom) forint után 2013. március 4. napjától, 55.128 (Ötvenötézer-egyszázhuszonnyolc) forint után 2010. április 28. napjától, míg 458.038 (Négyszázötvennyolcezer-harmincnégyezer-háromszázötvenöt) forint után 2014. április 24. napjától tartozik késedelmi kamatot fizetni;
- az I. rendű felperest megillető havi járadék összegét 2017. április 17. napjáig 178.965 (Egyszázhetvennyolcezer-kilencszázhatvanöt) forintra, 2017. április 18. napjától 2021. április 17. napjáig 162.045 (Egyszázhatvankettőezer-negyvenöt) forintra, míg 2021. április 18. napjától 149.355 (Egyszáznegyvenkilencezer-háromszázötvenöt) forintra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg - 15 napon belül - együttesen az I-II. rendű felpereseknek 20.000 (Húszezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget.

A le nem rótt 31.300 (Harmincegyezer-háromszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam

viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az I-II. rendű felperesek házastársak, gyermekük, ... 2003. április 17-én született, akinél születését követően Down-szindrómát diagnosztizáltak. Az I-II. rendű felperesek keresetüket arra alapították, hogy az I. rendű alperes a terhesgondozás során nem az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.) 77. § (3) bekezdése szerinti elvárható gondossággal járt el, amikor a kóros biokémiai markerek, a fiatal anyai életkor és az első ultrahang szűrővizsgálat elmaradása ismeretében nem intézkedett sürgősséggel a genetikai tanácsadás iránt, illetve nem tájékoztatta az I. rendű felperest a terhesgondozás során szükséges vizsgálatok pontos időpontjáról, az első ultrahang szűrővizsgálat és az AFP vizsgálat szükségességéről. Ezért nem volt lehetőség arra, hogy invazív vizsgálattal meghatározzák a magzat kromoszómaállományát, amelynek eredményeként kóros eltérés esetén a szülők még időben dönthettek volna a terhesség esetleges megszakításáról. A gyermeknél a Down-szindrómához szívfejlődési rendellenesség társult, emiatt 2003. október 7-én és december 18-án szívműtétet hajtottak végre rajta. A gyermek meglassúbbodott pszichomotoros fejlődési zavara miatt a nevelési folyamatban tartós kóros akadályoztatás tapasztalható. A gyermek korai fejlesztése a ... valósult meg. ... 2004. március 29-étől 2006. szeptember 1. napjáig heti két alkalommal vett részt korai fejlesztésen, 2007. szeptember 12-étől a ... óvodájába járt, majd 2010-től ugyanezen intézmény fejlesztő iskoláját látogatja. A gyermek közép súlyos értelmi fogyatékos; az enyhe értelmi fogyatékosok osztályában integrált oktatásban részesül. A 2009/2010-es tanévben heti öt alkalommal gyógypedagógus foglalkozott vele. A 2010/2011-es tanév során heti egy alkalommal zeneterápiás fejlesztő foglalkozáson vett részt. Állapotában gondos ápolás és szupportív terápiák esetén rosszabbodás nem várható, azonban érdemi javulás sem. Az I-II. rendű felperesek párkapcsolata 2009. december 24-én megszakadt, ettől kezdve a gyermek gondozását az I. rendű felperes látja el, a II. rendű felperes továbbra is rendszeresen tartja a kapcsolatot gyermekével.

A Fővárosi Bíróság a 6.P.21.179/2008/36. számú közbenső ítéletével megállapította az I. rendű alperes kártérítő felelősségét az I-II. rendű felpereseket ... megszületésével és egészségkárosodásával kapcsolatban ért károkért. A Fővárosi Ítélet tábla a 7.Pf.20.440/2010/4. számú rész- és közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét részben megváltoztatta, és a II. rendű alperessel szemben a keresetet elutasította, egyebekben az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét helyben hagyta. A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága mint felülvizsgálati bíróság a Pfv.III.22.033/2010/8. számú rész- és közbenső ítéletével a jogerős rész- és közbenső ítéletet hatályában fenntartotta.

A kereset összecszerűsége tekintetében folytatódó eljárásban az I-II. rendű felperesek a káresemény bekövetkeztekor hatályos, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 339. § (1) bekezdésére és a 355. § (1) bekezdésére alapított keresetükben kártérítés megfizetésére kérték kötelezni az I. rendű alperest. Végleges kérelmük szerint az I. rendű felperes 5.000.000 forint, a II. rendű felperes 4.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megtérítésére tartott igényt. Ezenfelül az I-II. rendű felperesek 16.121.697 forint vagyoni kártérítés és kamatai, az I. rendű felperes 10.533.218 forint vagyoni kártérítés és kamatai, továbbá havi 187.645 forint járadék megfizetése iránt léptek fel követeléssel. A kereset jogi indokául arra hivatkoztak, hogy a gyermek saját jogán nem érvényesíthet kárigényt. A meg nem születés esélyének elvétele miatt azonban az I. rendű alperes

elvette a lehetőségét annak, hogy a szülők a terhesség megszakításról a jogszabály által lehetővé tett időn belül dönthessenek, így a vagyoni kártérítési igényeik egyrészt a gyermek teljes felnevelési költsége, másrészt az egészségkárosodásából eredő többletköltségek miatt merültek fel.

Az I. rendű alperes érdemi ellenkérelme az I-II. rendű felperesek keresetének részleges elutasítására irányult. Az I-II. rendű felperesek nem vagyoni kárigényét eltúlzott mértékűnek tartotta. A gyermek megszületésének tényével, a gyermek alap ellátásának költségeivel kapcsolatos követelés elutasítását kérte azzal, hogy ezen túlmenően az I-II. rendű felperesek annak összegét is eltúlzott mértékben jelölték meg. A gyermek egészségkárosodásával kapcsolatos speciális többletköltségek közül az ápolás és gondozás, valamint a háztartási kisegítő költségének összegszerűségét vitatta. A kísérő költségének, az I. rendű felperes jövedelemvesztése címén előterjesztett követelésének jogalapját és összegszerűségét is vitatta. Vitatta a zeneterápia költségének megfizetése iránti követelés jogalapját, ugyanis a gyermek fejlesztésére vonatkozó konkrét szakmai javaslat hiányában nem állapítható meg annak szükségessége.

A beavatkozó csatlakozott az I. rendű alperes által előterjesztett érdemi ellenkérelemhez.

A Fővárosi Törvényszék a 6.P.21.179/2008/108. számú ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 6.564.632 forintot és ebből 4.500.000 forint után 2003. április 17. napjától, 28.840 forint után 2011. január 24. napjától, 555.000 forint után 2011. szeptember 15. napjától, 1.480.792 forint után 2012. január 15. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatot, továbbá 2014. február 1. napjától minden hónapban előre a hónap 10. napján esedékesen 48.840 forint járadékot és 111.945 forint perköltséget. Kötelezte továbbá az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a II. rendű felperesnek 2.500.000 forintot és ezen összeg után 2003. április 17. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatot. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy az I-II. rendű felpereseknek egyetemlegesen fizessen meg 2.806.268 forintot és ebből 2.278.268 forint után 2009. április 23. napjától, míg 528.000 forint után 2008. február 17. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű kamatot. Ezt meghaladóan az I-II. rendű felperesek keresetét elutasította. Kötelezte a II. rendű felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 115.310 forint, a beavatkozónak 30.000 forint perköltséget. Rendelkezése szerint a le nem rótt 900.000 forint illetéket az állam viseli. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg az állam javára 279.019 forint állam által előlegezett szakértői költséget; rendelkezése szerint a fennmaradó 259.018 forint állam által előlegezett szakértői költséget az állam viseli. Az ítéletet a lejárt és a folyó járadék tekintetében előzetesen végrehajthatónak nyilvánította.

A Fővárosi Ítélet tábla a 7.Pf.20.345/2014/6. számú részítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, az I. rendű alperest az I-II. rendű felperesek javára nem vagyoni kártérítés megfizetésére, valamint az I. rendű felperes javára zeneterápia költségének megfizetésére kötelező rendelkezéseit helybenhagyta; fellebbezett rendelkezéseit ezt meghaladóan - a perköltség, az illeték és az állam által előlegezett szakértői költség viselésére vonatkozó rendelkezésekre is kiterjedően - hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy - 15 napon belül - fizessen meg az I-II. rendű felpereseknek személyenként 20.000 forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget, a hatályon kívül helyezett rendelkezések tekintetében az I-II. rendű felperesek együttes, valamint az I. rendű alperes fellebbezési eljárási költségét egyaránt 200.000 forint plusz áfa összegben állapította meg azzal, hogy annak viseléséről az elsőfokú bíróság határoz.

A megismételt eljárásban az I-II. rendű felperesek végleges keresetükben alap felnevelési költség címén 11.618.081 forint vagyoni kártérítés és kamatai, az I. rendű felperes 7.011.556 forint vagyoni

kártérítés és kamatai, továbbá havi 107.895 forint járadék megfizetése iránt léptek fel követeléssel. A járadékból 16.920 forintot a gyermek 14 éves koráig, míg 25.380 forintot a gyermek 21 éves koráig igényeltek. Speciális, a gyermek betegségéből adódó többletköltség címén az I-II. rendű felperesek további 4.322.389 forint vagyoni kártérítés és kamatai, az I. rendű felperes 5.685.558 forint vagyoni kártérítés és kamatai, továbbá havi 83.760 forint járadék megfizetésére kérték kötelezni az I. rendű alperest.

Az I. rendű alperes és a beavatkozó ellenkérelmében az alap felnevelési költségek jogalapját vitatták, álláspontjuk szerint a gyermek létezése önmagában nem lehet kár. Az I. rendű alperes álláspontja szerint az I-II. rendű felperesek nem igazolták, hogy az általuk megjelölt vagyontárgyakat ténylegesen megvásárolták, arra a fedezetük rendelkezésre állt.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg az I-II. rendű felpereseknek egyetemlegesen 13.015.286 forintot, és ezen összegből különböző részösszegek után, különböző időpontoktól járó törvényes mértékű késedelmi kamatot, továbbá az I. rendű felperesnek 10.908.709 forintot, és ennek 2013. március 4. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, továbbá 2016. május 1. napjától minden hónapban előre esedékesen a hónap 10. napjáig 2017. április 17. napjáig 146.445 forint járadékot, majd 2017. április 18. napjától 2021. április 17. napjáig 129.525 forint járadékot, és 2021. április 18. napjától 116.835 forint járadékot. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg az I-II. rendű felpereseknek egyetemlegesen 1.270.000 forint perköltséget, rendelkezése szerint a le nem rótt 907.000 forint illetéket az állam viseli. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 695.197 forint állam által előlegezett szakértői költséget. Az ítéletet a lejárt és a folyó járadék tekintetében előzetesen végrehajthatónak nyilvánította.

Az elsőfokú bíróság az alap felnevelési költségek között a babakelengye és a babaholmikért igényelt összeget alaposnak találta, figyelemmel a szakértői vélemény azon megállapításaira, miszerint az I-II. rendű felperesek által megjelölt árak átlagos beszerzési árak felelnek meg, reálisan nem lehetett volna lényegesen olcsóbban beszerezni az ott megjelölt ingóságokat, luxuscikknek tekintendő termékeket a felperesi igény nem tartalmazott. A tanúk vallomása, valamint a felek előadása alapján megállapította, hogy az I-II. rendű felperesek az első gyermekük számára új ingóságokat vásároltak, amelyek mennyiségét sem találta eltúlzottnak, figyelemmel a Pp. 163. § (3) bekezdésében foglaltakra is. Utalt arra: az I-II. rendű felperesek ugyan számlákkal nem támasztották alá igényüket, azonban nyilvánvalóan életszerűtlen az, hogy a szülők a gyermekekre fordított valamennyi költségük tekintetében a számlákat megőrizték. A speciális többletköltségek között a háztartási kisegítő többletköltségeként az I-II. rendű felperesek a gyermek 1,5 éves korától napi 2 órát jelöltek meg többletidő-ráfordításként, igényüket a minimálbér alapulvételével terjesztették elő. Az I. rendű alperes úgy nyilatkozott, hogy a gyermek 3 éves korát megelőző időszakra a követelés indokolatlan, 3 és 6 éves kora közötti időszakra napi 1,5 órában, a 6 éves korát követő időszakra pedig napi 2 óra időtartamban tartotta elfogadhatónak az I-II. rendű felperesek követelését. Az elsőfokú bíróság a gyermek 3 éves koráig a speciális háztartási kisegítő iránti igényt elutasította, ugyanis ezen életkort megelőzően nincs különbség az egészséges és a Down-szindrómás gyermekek között. A gyermek 3 éves korától kezdődően a tanúk vallomása, valamint a pszichológiai szakértői vélemény által alátámasztott egészségi állapotára tekintettel mérlegeléssel 2006. április 17. napjától 2009. december végéig havi 12.000 forintban, míg 2010. január 1. napjától havi 15.000 forintban találta megalapozottnak az I-II. rendű felperesek követelését. Kíséret többletköltsége címén az I-II. rendű felperesek a korai fejlesztésre történő kíséret, a gyógypedagógiai fejlesztésre történő kíséret, továbbá az iskolába kísérés költségét igényelték. Az I. rendű alperes álláspontja szerint az ápolás, gondozás és háztartási kisegítő feladatok mellett önálló jogcímként a kíséret többletigényként

történő figyelembevétele megalapozatlan. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az I. rendű alperes megalapozottan hivatkozott arra, hogy a gyermek gyógypedagógiai fejlesztése, valamint iskolába történő kíséréte a gyermek körül ellátandó tevékenység, amely önálló járadékigény alapja nem lehet, kilenc-tíz éves éves koráig egyik gyermek sem mehet egyedül sehová. Az I-II. rendű felperesek gyermeke ezt követően is kíséretre szorul, ugyanis betegségéből adódóan nem képes közlekedni, azonban az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az ebből eredő többletfeladatokat a gondozás, ellátási tevékenységek között kell értékelni, ezért az erre vonatkozó további önálló igényt elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen mind az I-II. rendű felperesek, mind az I. rendű alperes fellebbezést terjesztett elő.

Az I-II. rendű felperesek javára az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatásával a speciális háztartási kisegítő többletköltsége címén az I. rendű alperes marasztalásának összegét 834.780 forintra és járulékaira, míg az I. rendű felperes javára 2.456.784 forintra és járulékaira, valamint havi 36.240 forint járadékra kérték felemelni. A korai fejlesztésre történő kíséret, a gyógypedagógiai fejlesztésre történő kíséret, valamint az iskolába történő kíséret címén a kereset szerint kérték marasztalni az I. rendű alperest. A háztartási kisegítés kapcsán utaltak arra, hogy az I. rendű alperes a gyermek 3 és 6 éves kora közötti időszakra napi 1,5 óra időtartamot, míg 6 éves kora felett 2 óra háztartási kisegítési többletidő-ráfordítást elfogadott, így az I. rendű alperesi elismerésre tekintettel az elsőfokú bíróságnak ezen kártétel vonatkozásában nem volt joga a felperesi követelést mérlegeléssel meghatározni. A kíséret többletköltségére vonatkozó elutasító döntés állításuk szerint azért téves, mert az elsőfokú bíróság elmulasztotta értékelni azt a körülményt, hogy a keresetben megjelölt helyszínekre ...nek kizárólag az egészségkárosodásából eredően kellett járnia, ezen kíséret időtartama a gyermek egészségkárosodásából eredő többlet humán erő-ráfordításként jelentkezett a szülők részéről, amely tény megalapozza a kártérítés megállapíthatóságát. Kiemelték: minden egyes címen előterjesztett igényük más és más tevékenységet takar, amelyek egymást sem jellegük, sem időszükségletük tekintetében nem fedik át, az ápolás, gondozás - mint a gyermek személyes szükségletének kielégítésére fordított időszükséglet - a kísérői tevékenységtől elkülönülő, más tevékenységet takar.

Az I. rendű alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a babakelengye és babaholmi többletköltsége címén előterjesztett kereset elutasítását kérte. Állítása szerint az elsőfokú bíróság azok mennyiségét a Pp. 163. § (3) bekezdésében foglaltak alapján nem találta eltúlzottnak, ezen tényre ugyanakkor a feleket a tárgyaláson nem figyelmeztette, így az I. rendű alperesnek ellenbizonyításra nem volt lehetősége. További hivatkozása szerint a szülők a gyermek születésétől kezdődően készültek a peres eljárásra, ezért az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben nem tekinthető életszerűtlennek, hogy a gyermek születésétől kezdődően a szülők eltegyék és megőrizték a számlákat. A kereset benyújtásától azonban mindenképpen életszerű és a felperesi pozícióból adódóan elvárható lett volna a számlák megőrzése. Az I-II. rendű felperesek az eljárás során nem igazolták költségeiket, ezért az elsőfokú bíróság a Pp. 164. § (1) bekezdésében foglaltak ellenére hozta meg téves és megalapozatlan ítéletét.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme - a fellebbezésén túlmenően - arra irányult, hogy a Fővárosi Ítéltábla az I-II. rendű felperesek fellebbezésében foglaltaknak ne adjon helyt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság mind a kísérő többletköltsége, mind a háztartási kisegítő többletköltsége kapcsán helytálló döntést hozott, amikor a keresetet e címen elutasította.

Az I-II. rendű felperesek fellebbezése megalapozott, az I. rendű alperes fellebbezése

megalapozatlan.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelmek korlátai között bírálta felül [Pp. 253. § (3) bekezdés], és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges mértékben feltárta, az elsőfokú bíróság érdemi döntésével azonban a speciális háztartási kisegítő többletköltsége, a korai fejlesztésre történő kíséret, a gyógypedagógiai fejlesztésre történő kíséret, valamint az iskolába történő kíséret többletköltsége tekintetében nem mindenben értett egyet.

Az I. rendű alperes fellebbezése kizárólag a babaholmi és babakelengye címén érvényesített vagyoni kárigényt érintette, ugyanis az I. rendű alperes kizárólag ezen kártétel tekintetében indokolta a Pp. 235. § (1) bekezdésének megfelelően, hogy a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja, és fellebbezési kérelmét utóbb a Pp. 247. § (2) bekezdésében foglaltak szerint az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem érintett részére kiterjeszteni nem lehet.

Az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére a babaholmi és babakelengye címén érvényesített vagyoni kárigény tekintetében nem volt szükség. Az I. rendű alperes fellebbezési érvelésével szemben azonban az elsőfokú bíróság nem pusztán a köztudomású tényekre alapította ítéletét, hanem a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglalt előírásoknak megfelelően mérlegelte a bizonyítékokat, a rendelkezésre álló szakértői véleményt, azt a felek nyilatkozataival és a tanúvallomásokkal összevetve okszerűen értékelte, ezért a bizonyítékok felülmérlegelése nem indokolt. Helytállóan foglalt állást úgy, hogy az I-II. rendű felperesek által megjelölt ingóságokat az I-II. rendű felperesek valóban megvásárolták, azok a gyermek részére szükséges új holmik voltak, luxuscikknek tekinthető termékek ellenértékét az I-II. rendű felperesek nem igényelték. Az I. rendű alperesnek a babaholmi és babakelengye megvásárlását igazoló számlák hiányával kapcsolatos fellebbezése azért nem foghat helyt, mert ezek költségének megtérítésére irányuló kártérítési igény természetéből eredően sem a gyermek születésétől, sem a keresetlevél benyújtásától nem várható el a felperesi szülőktől, hogy a babaholmi és babakelengye megvásárlásáról számlát mutassanak fel, ezen többletköltségeknek a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével megállapított összege a más hasonló perekben kialakult gyakorlat figyelembevételével sem tekinthető eltúlzottnak.

Az elsőfokú bíróság arra is helytállóan utalt, hogy a háztartási kisegítő többletköltsége címén előterjesztett igény azért megalapozott, mert a háztartási munka a fokozott mértékű gondozáshoz társul, és munkaigénye is magasabb annál, mint ami egy normál háztartásban szokásos; az I-II. rendű felpereseknek az ápolás-gondozás terén kifejtett többlettevékenysége következményeként kevesebb ideje marad a háztartási munka végzésére. Helytállóan mutattak rá az I-II. rendű felperesek - és az I. rendű alperes sem vitatta fellebbezési ellenkérelmében -, hogy az I. rendű alperes az elsőfokú eljárásban elismerte annak tényét, hogy a gyermek mellett a szülőknek a gyermek 3 és 6 éves kora közötti időszakban napi 1,5 óra időtartamban, míg 6 éves kora felett napi 2 órában volt szüksége háztartási kisegítésre, ehhez képest az elsőfokú bíróság nem határozhatta volna meg ennél alacsonyabb időtartam alapulvételével erre az időszakra e címen járó vagyoni kártérítés mértékét, ugyanis amennyiben a felek valamely tényt egyezően adnak el, e körben a bizonyítás a Pp. 163. § (2) bekezdéséből következően szükségtelen. A I-II. rendű felpereseket ezért - a javukra az elsőfokú bíróság által megítélt 528.000 forint - kártérítés összegén felül további 306.780 forint, és annak 2008 február 19. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamata illeti meg, míg az I. rendű felperes javára ezen a címen a Fővárosi Ítéltábla az I. rendű alperes marasztalásának összegét - 1.140.000 forintról - 2.456.784 forintra, és annak 2013. március 4. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatára emelte fel.

Az adott esetben az I-II. rendű felperesek arra is alappal hivatkoztak fellebbezésükben, hogy ... az I.

rendű alperes felróható és jogellenes magatartására visszavezethetően kellett korai, illetőleg gyógypedagógiai fejlesztésekre kísérni, egy egészséges gyermeknek hasonló fejlesztéseken nem kellett volna részt vennie, és az I-II. rendű felperesek gyermekének helyzete abban is különbözik egészséges társaitól, hogy az iskolába 9-10 éves korát követően is kísérni kell. Az I-II. rendű felperesek fellebbezésében foglaltakat abban a tekintetben is osztotta a Fővárosi Ítéltábla, hogy a beteg gyermek kíséretének költsége nem számolható el a gyermek ellátása, gondozása körében, a gyermek egészségi állapotából adódó szükségszerű kísérete más tevékenységet takar, mint a gyermek gondozása, ápolása. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a perbeli esetben az elsőfokú bíróság nem állapított meg olyan mértékű gondozási, ápolási többletidő-ráfordítást, amely indokoltá tenné, hogy a gyermek korai fejlesztésre történő kíséretének, a gyógypedagógiai fejlesztésre történő kíséretének, valamint az iskolába történő kíséretének többletköltségei az ápolás-gondozás körében elszámolhatók lennének. Minderre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla ezen a címen az I. rendű alperest az I-II. rendű felperesek javára 200.228 forint, és annak 2005. június 15. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint 26.309 forint, és annak 2009. október 28. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamata, míg az I. rendű felperes javára 55.128 forint, és annak 2010. április 28. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamata, továbbá 458.038 forint, és annak 2014. április 24. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte.

Az előzőekben kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a havi járadék összegét háztartási kisegítés címén 21.240 forinttal (36.240-15.000), míg kíséret többletköltsége címén 11.280 forinttal emelte fel.

A Fővárosi Ítéltábla az előzőekben foglaltak szerint az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében részben megváltoztatta, míg ezt meghaladóan azt helybenhagyta.

Az I. rendű alperes a sikertelen fellebbezése következményeként - tekintetbe véve az I-II. rendű felperesek eredményes fellebbezését - köteles a másodfokú eljárásban is irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az I-II. rendű felperesek részére jogi képviselőjük ellátásáért a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései szerint - a 4/A. § értelmében áfa figyelembevételével - megállapított ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési eljárási költség megfizetésére, míg az Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési eljárási illetéket az I. rendű alperes illetékmentességére tekintettel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2016. november 18.

Dr. Sághy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kincses Attila s.k.
előadó bíró

Dr. Magosi Szilvia s.k.

bíró